

Sygn. akt VI KZ 6/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **T. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 29 czerwca 2016 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 kwietnia 2016 r. o odmowie przyjęcia kasacji od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 kwietnia 2016 r., sygn. akt II S 29/16, o oddaleniu skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Warszawie, zarządzeniem z dnia 22 kwietnia 2016 r. na podstawie art. 93 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. i art. 530 § 2 k.p.k., odmówiła przyjęcia kasacji wniesionej przez T. J. od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 kwietnia 2016 r., sygn. akt II S 29/16, o oddaleniu jego skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, wobec stwierdzenia, że jest ona niedopuszczalna z mocy ustawy.

Zażalenie na to zarządzenie złożył T. J. Zaskarżył je w całości i zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie:

- „1. art. 435 k.p.k. wskutek dokonania niedopuszczalnej w świetle poczynionych przez Sąd Apelacyjny ustaleń faktycznych i opisu czynów, dokonywanych przez Sąd Rejonowy oraz Sąd Okręgowy,
2. art. 455 k.p.k. wskutek zaniechania przez Sąd Apelacyjny uprzedzenia o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu skutkujące uniemożliwieniem wypowiedzenia się skarżącego w tej kwestii,
3. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. wskutek pominięcia przez Sąd Apelacyjny w swoich rozważaniach części zarzutów zawartych w środku odwoławczym skarżącego, dokonania analizy w sposób odbiegający od wymogu rzetelnej ich oceny, jak również pominięcia wniosków skarżącego,
4. art. 439 k.p.k. wskutek czego zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza”.

Wskazując na powyższe wniósł o „uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego i przekazanie temu Sądowi sprawy do ponownego rozpoznania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

Podstawą zaskarżonego zarządzenia jest ustalenie, że wniesiona w tej sprawie kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy i wobec tego nie może zostać przyjęta. Jest to ustalenie prawidłowe, gdyż istotnie stronie kasacja nie przysługuje od innych orzeczeń niż wymienione w art. 519 k.p.k., a więc od prawomocnych wyroków sądu odwoławczego kończących postępowanie oraz od prawomocnych postanowień o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. Strona nie może zatem skutecznie wnieść kasacji od innych orzeczeń, w tym od orzeczeń wydanych na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. 2004 r. Nr 179, poz. 1843 ze zm.).

Skoro tak, to kasacja wniesiona przez skarżącego od postanowienia o oddaleniu skargi na przewlekłość postępowania, jako niedopuszczalna z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.), nie mogła zostać przyjęta. W takim przypadku właściwy organ sądu, do którego wniesiono kasację ma, wynikający z art. 530 § 2 k.p.k., obowiązek wydania zarządzenia o odmowie jej przyjęcia.

Tak też w tej sprawie postąpiła Zastępca Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Warszawie, czego skarżący nie podważa. Podniesione w zażaleniu zarzuty i przytoczone argumenty w istocie w ogóle nie odnoszą się do sposobu procedowania tego organu sądu w omawianej kwestii oraz prawidłowości wydanego zarządzenia.

W tej sytuacji zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji jako prawidłowe i słuszne nie podlega wzruszeniu.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.